

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Miluše Doškové a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **Holcim (Slovensko) a. s.**, se sídlem Rohožník, Slovenská republika, zastoupený JUDr. Jaroslavem Brožem, advokátem se sídlem Marie Steyskalové 62, Brno, proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**, se sídlem 28. října 117, Ostrava, v řízení o žalobě proti rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu, ze dne 12. 6. 2003, č. j. ÚPS/915/03/Bá, vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 22 Ca 303/2003, o námitce podjatosti vznesené vůči soudci Krajského soudu v Ostravě JUDr. Jiřímu Doležilkovi,

t a k t o :

Soudce JUDr. Jiří Doležilek **není vyloučen** z projednávání a rozhodování věci vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 22 Ca 303/2003.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce v dané věci podal žalobu proti rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu, ze dne 12. 6. 2003, č. j. ÚPS/915/03/Bá.

Žalobce zaslal v rámci předmětného řízení Krajskému soudu v Ostravě své podání ze dne 20. 4. 2005, v němž vznesl námitku podjatosti vůči předsedovi senátu JUDr. Jiřímu Doležilkovi. Tuto námitku odůvodnil tvrzením, že postup tohoto soudce shledává být projevem libovůle a nerovného přístupu k účastníkům řízení, který neskýtá záruku spravedlivého procesu. Uvedený závěr pak opírá o svou nespokojenost s tím, že ve věci řízení o žalobě podané v srpnu 2003 požadoval žalobce rychlou a účinnou soudní ochranu s ohledem na povahu věci, nicméně krajský soud přesto nařídil ústní jednání až na den 20. 4. 2005. Žalobce v reakci na toto nařízení jednání požádal o jeho odročení za účelem vyhodnocení dalšího postupu, této jeho žádosti ovšem krajský soud nevyhověl. Žalobce uzavírá vznesenou námitku poukazem na to, že tento postup je stěží srozumitelný zahraničnímu klientovi a připomíná, že postupy českých soudů již přestávají být jejich věci a jsou podrobovány evropským standardům.

Shora uvedený spis byl postoupen Nejvyššímu správnímu soudu, jemuž přísluší rozhodnout o námitce podjatosti (§ 8 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního - dále jen „s. ř. s.“).

Předseda senátu Krajského soudu v Ostravě JUDr. Jiří Doležilek ve svém vyjádření ze dne 22. 4. 2005 uvedl, že nemá k věci, účastníkům řízení ani k zástupci žalobce žádný

vztah a nejsou mu známy žádné skutečnosti, které by odůvodňovaly pochybnosti o jeho nepodjatosti při projednávání a rozhodování dané věci (č. l. 45 soudního spisu).

Podle ustanovení § 8 odst. 1, věty druhé s. ř. s. je z projednávání a rozhodnutí věci vyloučen mimo jiné takový soudce, který se podílel na projednávání nebo rozhodování věci v předchozím soudním řízení. V projednávané věci však tento důvod vyloučení pro podjatost není dán ani tvrzen.

Podle ustanovení § 8 odst. 1, věty první s. ř. s. je soudce z projednávání a rozhodnutí věci vyloučen také tehdy, jestliže se zřetelem na jeho poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jeho nepodjatosti. Na základě formulace námitky podjatosti je pravděpodobné, že právě tento důvod podjatosti žalobce pocítuje, když protestuje proti tomu, jak předseda senátu, jehož podjatost byla namítána, procesně postupoval v jeho věci. V tomto procesním postupu však podle názoru Nejvyššího správního soudu žádný důvod pro vyhovění námitce podjatosti neleží. Žalobce sice ve své námitce podjatosti popisuje svou nespokojenost s průběhem tohoto řízení a odkazuje na některé jeho aspekty, s nimiž je nespokojen, tyto jeho výtky však jeví určitou logickou inkonzistenci. Žalobce námitkou podjatosti reagoval zejména na postup krajského soudu při nařizování ústního jednání v jeho věci. Není ovšem vůbec zjevné, zda žalobcova nespokojenost pramení z toho, že bylo ústní jednání nařízeno příliš pozdě, jak vyplývá z jeho opakovaných urgencí ohledně rychlejšího postupu soudu v jeho věci; či z toho, že bylo nařízeno příliš brzo, jak naznačuje jeho žádost o odročení za účelem vyhodnocení dalšího postupu, jíž nebylo vyhověno. Není-li jasné, jaké pochybení vlastně žalobce shledává v tom, že o jeho věci je řízení patrně vedeno v souladu s pořadím, v jakém jeho věc napadla na Krajský soud v Ostravě, a že bylo v této věci nařízeno ústní jednání, tím méně je pak zřetelné, jak by bylo z tohoto postupu možno dovodit důvodnost námitky podjatosti. Posuzuje-li tedy Nejvyšší správní soud námitku podjatosti tímto pohledem a zvažuje-li dále skutečnost, že sám soudce, jehož podjatost je namítána, se vyjádřil v tom směru, že se podjatým být necítí, nezbývá než takové námitce podjatosti nevyhovět.

Co se týče poukazu žalobcova právního zástupce na nesrozumitelnost popsaného procesního postupu jeho zahraničnímu klientovi ze Slovenska, Nejvyšší správní soud na ni nemůže nijak reflektovat. Není totiž důvodné se domnívat, že žaloby žalobců majících sídlo v zahraničí by měly být projednávány přednostně mimo pořadí, v němž na soudy napadly.

Nejvyšší správní soud proto o námitce podjatosti rozhodl tak, jak je ve výroku uvedeno.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. května 2005

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu